

ת"פ 33704/10/15 - מדינת ישראל נגד יוסף אסף קוניו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33704-10-15 מדינת ישראל נ' קוניו
לפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אשר פרי

המאשימה

נגד

יוסף אסף קוניו
ע"י ב"כ עו"ד דן באומן

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. הנאשם (יליד שנת 1992) מתגורר יחד עם הוריו בדירה בקומה הרביעית בבניין שברחוב בר יהודה 4, בת-ים (להלן - הבניין). בדירה שממול, באותה הקומה, מתגורר מר נתן קרייזובר (להלן - נתן), יחד עם הוריו. יוטעם, כי מדובר בשכנות ממושכת.

הנאשם הואשם לפני בגין עבירות אלימות שביצע, לפי הטענה, כלפי נתן ושניים מחבריו: קיריל ואנדרי.

2. כתב האישום שהוגש נגד הנאשם אוחד שלושה אישומים, שעיקרם כלהלן:

אישום ראשון (להלן - האירוע הראשון):

העובדות:

• ביום 30.3.15 בשעה 21:00 לערך ישב קיריל בכניסה לבניין והמתין לנתן. או אז הגיע הנאשם למקום והביע חוסר שביעות רצון מנוכחותו של קיריל.

• הנאשם ניגש לרכב של אמו, הוציא מתא המטען סכין מטבח גדולה ואז איים על קיריל בכך שרץ לכיוונו עם הסכין בידו וצעק "רוסי בן זונה". קיריל נמלט והנאשם החל רודף אחריו ומאיים עליו כי ידקור אותו או יטפל בו אם יראה אותו שוב.

• לאחר שחדל מלרדוף אחרי קיריל שב הנאשם לבניין ונתקל בנתן אשר ירד במדרגות. הנאשם פנה לנתן ואמר לו "תפסיק להביא את החברים הרוסים שלך". לאחר מכן תקף את נתן באגרופים בפניו עד שנתן נפל ושב להכותו אף לאחר שקם. נתן ניסה לצאת מן הבניין אך הנאשם המשיך להכותו עד שנפל על גבו. לאחר מכן איים הנאשם על נתן בכך שאמר לו "פעם הבאה שתביא את החברים שלך, זה לא

עמוד 1

יגמר בטוב".

- כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו לנתן דימום ואדמומיות באפו ושריטה בצווארו. בנוסף, משקפיו של נתן נשברו וחולצתו נקרעה.

הוראות החיקוק:

- איומים (2 עבירות) - לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
- תקיפה הגורמת חבלה ממשית - לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין.

אישום שני (להלן - האירוע השני):

העובדות:

- כשלושה חודשים לערך לפני יום 30.3.15, בשעה 01:00 בכניסה לבניין, תקף הנאשם את נתן, תפס אותו בצווארו, איים עליו באמצעות סכין ואמר לו "תביא את החבר שלך איפה הוא מסתתר, כשאני אראה אותו אני אקבור אותו".

הוראות החיקוק:

- תקיפה סתם - לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין.
- איומים - לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום שלישי:

העובדות:

- כשנה וחצי לפני יום 27.7.15 ישב אנדרי בכניסה לבניין והמתין לנתן. אנדרי הבחין במצלמת אבטחה בכניסה לבניין, שאין מחלוקת כי הותקנה על-ידי משפחת הנאשם (להלן - המצלמה). אנדרי כתב על דף, שאותו הציג למצלמה, "למה, בשביל מה?". לאחר מכן קימט אנדרי את הדף והמשיך לשבת.
- הנאשם יצא מהבניין, שאל את אנדרי לפרש מעשיו והחל בוויכוח עימו. אז שלף הנאשם סכין, הצמיד אותו ללחיו של אנדרי ואמר לו "עוף מפה, פעם אחרונה שאני רואה אותך פה".
- לאחר מכן פצע הנאשם את אנדרי, בכך שחתך באמצעות הסכין את לסתו וגרם לו לחתך באורך של כשלושה ס"מ. כמו כן לקח הנאשם את תיקו של אנדרי, שהכיל מחשב נייד, זרק אותו על הרצפה ועקב כך נגרם נזק למחשב.

הוראות החיקוק:

- פציעה כשעברין מזוין - לפי הוראות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין.
- איומים - לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

3. תשובת הנאשם לאישומים נמסרה מפי בא-כוחו, במסגרת דיון מקדמי. ב"כ הנאשם ציין שהנאשם כופר בעובדות כתב האישום למעט בשכנותו עם נתן. ביחס לאישום הראשון טען ב"כ הנאשם כי הנאשם "לא השתתף באירוע... באותו ערב הוא עזר לאמו להביא את השקיות של הקניות" (ר' בפרוטוקול, עמ' 3 שורה 10 ואילך). ביחס לאישומים הנוספים טען ב"כ הנאשם כי הנאשם מכחישם

עמוד 2

כליל וכי לא הוגשה תלונה בסמוך לאירועים מושא אישומים אלה.

4. עוד יש לציין, בפתח הדברים, כי אנדרי לא התייצב למתן עדות במועד הראשון שנקבע לשמיעת הראיות, והדבר הוסבר בהיותו חייל המשרת בדרום (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 18). ואולם, בהמשך מסר ב"כ המאשימה כי נותק הקשר עמו והודיע על חזרה מהאישום השלישי. בנסיבות אלה - ובהתאם להוראות סעיף 94(א) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 - דינו של הנאשם הוא לזיכוי מהאישום השלישי.

ב. עיקר פרשת התביעה:

5. מטעם המאשימה העידו לפני קיריל ונתן. כמו כן הוגשו מטעם המאשימה מספר מוצגים, החל מהדיווח למוקד 100 - שנעשה על-ידי מודיעה, שזהותה לא התבררה - עבור בדוחות פעולה ומזכרים, וכלה בהודעות הנאשם. להלן נתייחס לעיקרי עדויות ומוצגים אלה, כאשר נתחיל את הדיון במוצגים הנוגעים להגעת השוטרים לזירה באירוע הראשון.

(1) עיקר מוצגי התביעה לעניין תחילת האירוע הראשון:

6. על פי האמור בדו"ח האירועים של מוקד המשטרה, האירוע התקבל טלפונית ביום 30.3.15 בשעה 21:01 על-ידי השוטרת ירדן קראוס. בתיאור האירוע נרשם כי מודיעה מדווחת על מכות בבניין, כלהלן: **"מודיעה מדווחת על מכות במקום. עברה במקום, ראתה אדם מפוצץ במכות בן אדם אחר. עזבה את המקום. נשמעת מאוד בלחץ. אמרה שיש צורך בניידת דחוף"**^[1]. בהערת הסיום לתיאור נרשם **"איומים בסכין"** (ר' בדו"ח ת/1ב).

לדו"ח צורפה הקלטת שיחת הטלפון עם המודיעה ותמלולה (ר' התקליטור ת/1א והתמליל במזכר ת/2). כעולה מהתמליל, המודיעה סיפרה כי עברה ברכב ליד בר יהודה 4, כאשר הדיווח שלה הוא **"יש מכות, איזה אחד קורע בן אדם מפוצץ אותו במכות"**.

7. על-פי דו"ח הפעולה של הסייר רס"ל אלירן כהן, הוא הגיע לזירה עם ניידת וצוות בשעה 21:09. במקום פגשו השוטרים בנתן וקיריל, בכניסה לבניין, וקיריל מסר:

...אסף (הנאשם - ש.א.) הגיע לפתח הבניין אמר לקיריל מה אתה עושה פה עוף מפה לטענת קיריל כאשר אמר לו שהשאלה שלו לא רלוונטית אסף ניגש לרכב מסוג מאזדה אפורה ל.ז. 4073369 (אין מחלוקת כי מדובר ברכב של אם הנאשם - ש.א.) ומשם הוציא החשוד סכין מטבח מהטרנק האחורי של הרכב והחל לרדוף אחרי קיריל כאשר הסכין בידו והוא צועק לקיריל רוסי מסריח אני יהרוג אותך. קיריל ברח משם לבניין מ[ק]ביל...

נתן ירד למטה כאשר לטענתו אסף הגיע מולו אמר לו תפסיק להביא לפה את החברים שלך והביא לו אגרופ לאזור הפנים כתוצאה מכך נתן נפל והוא נתן לו עוד כמה אגרופים. לציין כי לנתן נראה סימן חבלה בנחיר שמאל ושריטה בגרון. עוד נמסר מנתן כי הוא מכיר את החשוד ומדובר באדם שקוראים לו אסף והוא שכן שלו המתגורר איתו בקומה...

עלינו לקומה הרביעית... דפקנו בדלת פתחה לנו אמו של אסף... כאשר אסף היה בסלון. לציין

כי אסף היה עם חולצה שחורה והוא ענה לתיאור החשוד שנמסר מקיריל. יש להוסיף כי אסף נראה מעט מזיע כאשר הוא מנגב את מצחו. הסכין לא אותרה. מסרנו לאסף כי הוא מעוכב בגין איומים בסכין... עוד יש להוסיף כי כאשר ירדנו עם אסף לכיוון הניידת הבחינו בו קיריל ונתן ומסרו לשותפה שלי גוני כי זה אכן הוא... (ר' בדו"ח הפעולה ת/3 וכן במזכר השוטרת גוני שמעוני, ת/9).

8. בתגובה לעיכוב הנאשם, בחשד לאיומים עם סכין, אמר הנאשם לשוטרים: "אני בנאדם שלא מאיים, ואני לא טיפוס תוקפני" (ר' בדו"ח העיכוב ת/4). נתן צולם בתחנה, והחבלות שנראו עליו - דהיינו: השריטה בצווארו וחולצתו הקרועה - תועדו בצילומים, כמו גם משקפיו השבורים (ר' בלוח הצילומים ת/19).

9. ביום 6.4.15 הגיע השוטר בני משולם לכניסה לבניין ואיתר את המצלמה, שכאמור הותקנה על ידי משפחת הנאשם, אשר כתיאורו "נראית שבורה". השוטר נקש על דלת דירת משפחת הנאשם, אך לא היה מענה (ר' במזכר ת/7). ביום 18.5.15 התקשרה השוטרת גלית עברון לאמו של הנאשם, כדי לבקש ממנה את הצילומים מהמצלמה, אך זו השיבה כי: "המצלמות לא תקינות והן לא עובדות טרם התרחש האירוע" (ר' במזכר ת/15).

(2) עיקר עדותו של קיריל:

10. קיריל העיד לפני ראשונה ותיאר את חלקו באירוע הראשון. קיריל סיפר כי ביום האירוע הוא הגיע לבניין והמתין לנתן למטה, כשהוא יושב על מדרגות הבניין; לדבריו:

אחרי איזה 5-6 דקות הגיע אסף ושאל אותי מה אני עושה פה, ואמרתי לו שזו שאלה לא רלוונטית. ואז הוא אמר לי שאני לא אהיה פה, ואמרתי לו שזכותי לשבת שם. הוא הלך לאוטו, למאזדה שחורה, הוציא סכין מהבגד, התחיל לרדוף אחריי, לקלל אותי "רוסי בן זונה", אמר שלא אתקרב יותר לבית. רצתי איזה 200-250 מטר, אמא שלו ירדה כדי לצעוק עליו שיוריד את הסכין ויחזור הביתה. אחרי כמה דקות הוא התחיל לחזור חזרה, ראיתי אותו עושה סיבוב ונכנס לכניסה. שמעתי צעקות, כשחזרתי נכנסתי לבניין, ראיתי את נתן עם חולצה קרועה, משקפיים על הרצפה, הוא חיפש את העדשה שלו נראה לי, וירד לו דם מהאף... (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 9 ואילך. בהמשך הדברים הוסיף קיריל ששמע את הנאשם צועק לנתן שיפסיק להביא את החברים שלו. שם, עמ' 7 שורה 11).

11. קיריל נחקר על ידי הסניגור חקירה נגדית נמרצת ומקיפה, אך עמד איתן על גרסתו. קיריל סיפר כי הוא מכיר את הנאשם בפנים, כשכן לקומה של נתן. קיריל אישר כי לא היתה לו היתקלות אישית עם הנאשם עובר לאירוע, הגם שציין כי הנאשם נראה לו אדם אגרסיבי (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 15 ואילך).

קיריל נשאל היכן בדיוק המתין לנתן וסיפר כי ישב על המדרגות הראשונות שבחדר המדרגות. או אז הטיח ב"כ הנאשם בקיריל - הגם שלא ציין על סמך מה - כי קיריל עישן "באנג" בחדר המדרגות. על כך השיב קיריל: "אני לא מעשן סמים... אני לוחם בצה"ל ולא נוגע בדברים כאלה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 1).

12. קיריל אישר כי לא נכח בעת שהנאשם תקף את נתן, אך הוסיף: "זה האדם היחיד שנכנס לשם עם סכין, שאמא שלו צועקת לו 'אל תרביץ לו'" (שם, עמ' 10 שורה 13). ב"כ הנאשם עימת את

קיריל עם העובדה שנתן אינו מספר על סכין, ולכך השיב קיריל שהנאשם אולי החביא את הסכין מאחורי הבניין, כפי שהוא (קיריל) מסר גם לשוטרים.

עוד נשאל קיריל על הדברים, שאמר לו נתן, והשיב כי נתן סיפר שהנאשם הרביץ לו, שבר את משקפיו ונתן לו מכות בפנים ובאף. לאחר מכן הוסיף קיריל: **"היתה מצלמה בכניסה שלפי מה שהבנתי מנתן, מצלמה לא חוקית שהנאשם הציב וכנראה זה גם מה שהוא עשה כשהוא עלה לבניין שהוא מחק את התצלומים"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 18 ואילך).

(3) עיקר עדותו של נתן:

13. נתן תיאר את האירוע הראשון כלהלן:

...באותו ערב ירדתי למטה לפגוש את חבר שלי (קיריל - ש.א.) שחיכה לי] בכניסה, ירדתי עם שקיות זבל, פתאום אני רואה אותו מתקרב אליי, הביא לי כמה אגרופים, נפלתי למדרגות, אחרי זה באתי לקום, הוא הביא לי חבטה, אגרופ, יצאתי מהכניסה, הביא לי עוד אגרופ או שניים, נפלתי, נשברו לי גם המשקפיים, הם עפו לי, הוא אמר לי "זה הפעם האחרונה שאתה מביא את החברים הרוסים האלה שלך". אמא שלו היתה שם אמרה "תפסיק, תפסיק" ברקע, הוא עלה למעלה, קיריל בדיוק הגיע אליי, הוא (הנאשם - ש.א.) הלך, היה לי קצת דם (מסמן על האף), ניגבתי אותו, הגיעה משטרה... (ר' בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 14 ואילך).

14. באשר לאירוע השני העיד נתן:

...חזרתי אחרי בילוי עם חברים, חזרתי בסביבות שעה 1:00-2:00, הוא היה בכניסה, אני בא להיכנס לכניסה, הוא תופס אותי בצוואר, אומר לי "איפה החבר הזה שלך? תביא אותו לפה". איים עליי עם סכין על הצוואר (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 6 ואילך).

15. כמו קיריל, גם נתן נחקר על ידי הסניגור חקירה נגדית נמרצת ומקיפה, ואף הוא עמד על גרסתו; וזאת בהתייחס לשני האירועים. באשר לאירוע השני נשאל נתן אם אירוע זה אירע כחודשיים-שלושה לפני האירוע הראשון, והשיב לכך בחיוב (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 8). נתן אישר כי באירוע השני - כמו באירוע הראשון - הוא לא פנה למשטרה, וציין כי אין לו הסבר לכך (שם, שורה 15 ואילך). עוד אישר נתן כי באירוע הראשון הוא (נתן) לא איום בסכין (שם, עמ' 15 שורה 27).

16. יש לציין, כי נתן שלל את תזת הסניגור בדבר סכסוך בין אביו (של נתן) לבין הנאשם או משפחתו, וכן שלל כי אביו התנהג באופן פוגעני או מטריד כלפי שכנים בבניין. עם זאת, נתן אישר כי ייתכן שאביו חזר לפעמים הביתה כשהוא שיכור (שם, עמ' 16 שורה 16 ואילך).

(4) הודעות הנאשם ומוצגי המאשימה הנוגעים להתנהלותו במהלך החקירה:

17. הודעתו הראשונה של הנאשם נגבתה ביום האירוע (30.3.15), לאחר שהנאשם הובא לתחנת המשטרה (ר' ההודעה ת/17). כשעומת הנאשם עם החשד בדבר תקיפה, הוא מיד הכחיש קטגורית באומרו: **"זה לא נכון. לא היה כלום, כלום שום דבר לא היה מהחשדות שאתם חושדים בי"** וחזר על הכחשה זו שוב ושוב (ת/17, שורה 7 ואילך). עם זאת, כשנשאל הנאשם אם היה באותו ערב למטה בבניין הוא השיב: **"אני לא זוכר בדיוק באיזו שעה אבל כן ירדתי לעזור לאמא שלי עם הקניות"**

לקראת שעות הערב.

18. באופן כמעט-מפתיע הרחיק הנאשם לכת, טען שבאותו ערב לא פגש באף אחד, הוסיף שכלל אינו מכיר את שכניו ואף הדגיש כי אין לו מושג מי זה נתן; וכדבריו:

זה לא נכון ולא פגשתי אף אחד. השוטרים שעיכבו אותי בדירה עשו מה שהם עשו לי בעשר המקרים הקודמים וזה הטרדה סתם...

אין לי מושג באמת במי מדובר ומי זה נתן אני לא מכיר את השכנים שלי אני לא יודע במי מדובר וזה גם הורס את אמא שלי כל סיפור וכל פעם שבאים אלי עם צווי חיפוש...

אני בכלל בנרגילה בבית אחרי האוכל ובאים לי שוטרים אומרים לי אתה ככה וככה ואני הופתעתי וזה כבר עבר כל ג[ב]ול (ת/17, שורה 33 ואילך).

19. בסיום החקירה חזר הנאשם והלין על התנהלות המשטרה, באומרו: **"אני לא מתרגש מלשבת פה ארבע וחמש שעות אבל סתם תופסים אותי יענו איזה פושע ויש בחוץ ים פושעים מסתובבים" (ת/17, שורה 48).**

20. המשטרה עשתה מאמצים לעריכת עימות ולזימון הנאשם לחקירה נוספת. עם זאת, נתן וקיריל לא היו מעוניינים להתעמת עם הנאשם (ר' המזכרים ת/12 ות/14). הנאשם, מצידו, מסר לשוטרת גלית עברון כי כבר מסר את גרסתו למשטרה ועל כן אינו מתכוון להגיע לחקירה חוזרת:

...נמסר לחשוד כי אומנם נחקר אך עליו להגיע שוב, פתאום החל לומר שאמא שלו התלוננה והיא רוצה לבטל את התלונה שלה, מסרתי לו כי זה לא קשור לעניין וכי עליו להגיע. אז החל לומר כי אם אני רוצה שהוא יגיע עליי להכריז אותו ד.ח. ורק אז יגיע הוא רוצה שהכל ייעשה בדרך פורמלית מאחר ויש לו שורה של עורכי דין שמטפלים בנושא (ר' במזכר ת/16).

21. הנאשם הוכרז אפוא בהתאם (ר' במזכר הנ"ל, מיום 4.8.15), וביום 5.8.15 נגבתה ממנו הודעה נוספת (ר' ההודעה ת/18). בהודעה זו התחמק הנאשם מלהשיב כמעט על כל השאלות שנשאל, באומרו שאת כל מה שהיה לו לומר הוא כבר מסר בחקירתו הקודמת.

כאשר נשאל הנאשם אם למשפחתו יש מצלמה בבניין, הוא השיב: **"היה" (ת/18, שורה 10)**. כשהתבקש להסביר תשובה זו הוסיף הנאשם ואמר: **"לפני הרבה זמן, אין לי תאריך מדויק, היא היתה דמה, היא לא הקליטה" (ת/18, שורה 12)**. ואולם, מיד לאחר מכן שב הנאשם וטען, בתשובה לכל שאלה, כי את כל מה שהיה לו לומר הוא כבר מסר בחקירתו הקודמת.

ג. עיקר פרשת ההגנה:

22. מטעם ההגנה העידו הנאשם עצמו ואמו, שגם הודעתה במשטרה, מיום 1.4.15, הוגשה מטעם ההגנה (ר' ההודעה נ/1).

כמו כן הגיש ב"כ הנאשם את בקשת המעצר (לצרכי חקירה) הראשונה בעניינו של הנאשם, כולל פרוטוקול הדין מיום 31.3.15 (נ/2); וזאת בהמשך להגשת פרוטוקול דין המעצר השני, מיום 2.4.15, על ידי ב"כ המאשימה (ת/20). ואולם, נוכח העובדה שבשני הפרוטוקולים הנ"ל אין תיעוד ישיר של דברי הנאשם, אין באמור בשניהם כדי להשפיע על ההכרעה לפניי.

(1) עיקר עדות הנאשם:

23. בעדותו לפניי, כמו במהלך חקירתו במשטרה, הכחיש הנאשם קטיגורית את המעשים המיוחסים לו. יחד עם זאת, להבדיל מדבריו במשטרה, בעדותו לפניי הודה הנאשם בהיכרות עם נתן והוסיף כי הוא ואמו אף פגשו בנתן במועד האירוע הראשון; וכדבריו:

בשעות הערב אני ירדתי לעזור לאמא שלי עם הקניות, היא חזרה מהעבודה, ועלינו בחזרה הביתה ובמדרגות פגשנו בנתן הזה. לא דיברנו, לא אמרנו לו כלום, המשכנו לעלות כרגיל לקומה שלנו. התחלנו לאכול בבית, משטרה הגיעה אחרי כמה דקות ומשטרה הגיעה ועצרה אותי. לא אמרו לי שאני עצור, אמרו לי שאני מעוכב. הגעתי לתחנה ולא אמרו לי על מה עד שהגעתי לתחנה, ואז אמרו לי שבשעה כזו וכזו שתואמת את השעה שהגענו עם הקניות שתקפתי את נתן ואת חבר שלו. לא ידעתי מי זה חבר שלו עד שהוא בא להעיד (ר' פרוטוקול, עמ' 20 שורה 8).

24. הנאשם תיאר את יחסיו עם נתן ומשפחתו כ"לא כל-כך טובים", וזאת משום שאביו של נתן היה, כך לטענת הנאשם, "בעייתי כלפי כל הדיירים", בכך שהיה דופק על דלתות בעודו שיכור (ר' בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 27 ואילך).

25. בחקירה הנגדית נשאל הנאשם מדוע לא מסר את גרסתו המפורטת במשטרה, שבה כזכור גם הכחיש שכלל פגש בנתן; לכך השיב הנאשם: "**כי עכשיו אני מכיר את התיק יותר טוב. הייתי מעורפל, הייתי עצור, הייתי בתהליך שהוא לא נעים לאף אחד**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 13). כשעומת הנאשם עם כך שדווקא במשטרה מסר כי אינו מתרגש מלשבת שעות בחקירה, הוסיף: "נכון. מה אני צריך להגיד לחוקר, שאני בנא[ד]ם פחדן. אני בתוך הרגש הפנימי שלי הייתי בלחץ מסיבי, אבל זה לא אומר שאני צריך להראות את זה כלפי חוץ. כשאתה מראה חולשה, החיה טורפת, אז אני אף פעם לא מראה חולשה" (שם, שורה 30 ואילך).

26. הנאשם אישר את דבר קיום המצלמה, אך הוסיף וטען כי: "**היא לא עבדה ברוב הזמן. זה היה יותר להתרעה... היא עבדה בשבוע הראשון ואז נשרף לי המכשיר...**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 11 ואילך). עוד אישר הנאשם כי היה אירוע עם אנדרי, שבמהלכו אנדרי הציג פתק למצלמה; וכדבריו: "**היה את אותו חבר של נתן, אנדרי, שהוא עמד עם פתק למצלמה, זה בימים הראשונים שחיברתי את המצלמה ושאל למה המצלמה נמצאת במקום**" (שם, שורה 17).

27. כשנשאל הנאשם מדוע שנתן וקיריל יעלילו עליו עלילות, הוא טען ל"נקמה קטנה", אך בד בבד גם לקנוניה בינם לבין המשטרה; וכדבריו:

למה אני לא יכול להוכיח לך למה אבל אני יכול להגיד את ההשערה שלי, שהיחסים שלי איתם לא היו טובים אף פעם, אז אולי זה נקמה קטנה. אני אולי נראה פחות טוב בעיני משטרה, כי אני לא עשיתי שירות צבאי, למרות שהכי רציתי בעולם. הוא נראה יותר טוב כי הוא עושה צבא וילד יותר נורמטיבי. אני לא יודע איך לנסח את זה. הלואי שאני אמצא את ההוכחה למה זה קרה. לדעתי יש יד אחת עם המתלוננים האלה ועם המשטרה. מה העסקה שעשו ביניהם אני לא יודע (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 21 ואילך).

28. ב"כ המאשימה חקר את הנאשם אודות דברי אמו במשטרה, בהם - כאשר נשאלה מדוע תקף הנאשם את נתן - היא אמרה: "**אני לא ראיתי שהוא תקף, אני הייתי איתו ולא ראיתי שום**

תקיפה, להיפך, הו[א] זה שספג קללות" (נ/1, שורה 18). הנאשם השיב:

אולי היא התכוונה באופן כללי, לאורך השנים, ביום הספציפי הזה לא היו בינינו שום חילופי דברים. אולי היא מתכוונת במהלך השנים שאמרתי לך שהיחסים לא היו טובים בגלל אבא שלו (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 15 ואילך).

(2) עיקר עדות גב' יפה קוניו, אמו של הנאשם:

29. כאמור, מטעמו של הנאשם העידה גם אמו. האם סיפרה שביום 30.3.15 היא הגיעה הביתה בשעה 20:00 לערך, אחרי קניות, והתקשרה לנאשם על מנת שיעזור לה עם הקניות. לטענתה, הנאשם אמנם ירד, וכשהשניים היו "בחדר המדרגות נתקלנו כנראה בשכן" (ר' פרוטוקול, עמ' 26 שורה 11). לדבריה, לאחר מספר דקות דפקו שוטרים בדלת דירתה ושאלו מי זה אסף. היא הצביעה על הנאשם והשוטרים עיכבו אותו מבלי לומר לה דבר. היא הגיעה לתחנה ורק שם נאמר לה שהנאשם נעצר על "קטטה או על ויכוח עם שכן".

30. ב"כ הנאשם שאל את האם אם במהלך המפגש עם נתן קרה משהו, והיא השיבה:

ממש לא. שום דבר לא היה. לא ויכוח, לא תלונה, פשוט עלינו עם ידיים עמוסות שקיות, בטח ובטח לא היתה כוונה, לא ידענו מי עובר ומי לא עובר, אף אחד לא היה (ר' בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 11).

31. האם סיפרה כי ביום 1.4.15 - במהלך תקופת מעצרו של הנאשם - היא ניגשה לתחנת המשטרה, כדי להגיש תלונה מטעמה נגד נתן וחברו (ההודעה נ/1). האם הסבירה זאת כלהלן:

רציתי לדייק ולהגיד שזה לא נכון, שלא קרה שום דבר, ולהפך, אנחנו, לא רק אנחנו, כל הדיירים, סבלנו מהנוכחות של השכנים האלה שהם אנשים בעייתיים עם אבא שתוי ואלים...

מדי פעם כשהבטנו על המצלמה ראינו כל מיני מבטים מוזרים עומדים מול המצלמה, כל מיני פרצופים, וחברים שלו (של נתן - ש.א.). **שאני לא מכירה אותם** (ר' בפרוטוקול, עמ' 26 שורה 30 ואילך).

32. יש להעיר, כי מתוך הדברים הנ"ל לא ברורה כלל מהות תלונת האם נגד נתן וחברו, שהרי התבוננות במצלמה ב"מבטים מוזרים" אינה בגדר עבירה פלילית. גם הטענה הכוללת, שלפיה אביו של נתן הינו שתוי ואלים, אינה טענה קונקרטית ואינה מלווה באמירה כי הוא תקף את האם, את הנאשם או את מי מבני משפחתם.

יוטעם, כי גם בהודעה מאותו היום (נ/1 מיום 1.4.15) מסרה האם דברים מעורפלים בהקשר זה. מצד אחד טענה האם שבמשך זמן רב לא היתה "שום תקרית עם השכן" (נ/1, שורה 12), ומצד שני ציינה הטרדות בהנפת פתקים או "הבעות פנים מוזרות" שעשה חבר של נתן אל מול המצלמה (נ/1, שורה 8); פעילויות שאינן פליליות בעליל. האם אמנם הזכירה גם שריטות שנגרמו לרכבה, אך לא טענה שנתן או שאביו הם שעשו זאת. בנוסף, כשנשאלה האם מדוע הגיעה להתלונן רק עתה, היא השיבה: "כי ראיתי שהם מתלוננים לשווא...". (נ/1, שורה 15).

33. בחקירתה הנגדית הלינה האם על כך ש"התדמית" של נתן "היא כל-כך מטעה... אבל זה ממש לא נכון. לא מדויק. הוא ילד מאוד בעייתי...". (ר' בפרוטוקול, עמ' 28 שורה 11). ב"כ

המאשימה עימת את האם עם העובדה שכאשר נשאלה במשטרה מדוע הנאשם תקף את נתן, היא טענה כאמור "להיפך", ושהנאשם הוא זה שספג קללות (ר' גם בפסקה 28 דלעיל). האם השיבה:

כל מה שאמרתי לגבי התקיפה הוא תקף ונכון גם לגבי זה. לגבי הקללות, אני לא התכוונתי בהקשר של הערב הזה, התכוונתי במשך תקופה ארוכה שזה היה משהו שהיו עומדים מרחוק, צוחקים, מקללים, זו היתה הכוונה שלי (ר' בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 33 ואילך).

34. עוד יש לציין, כי בניגוד גמור לגרסת הנאשם סיפרה האם שהמצלמה פעלה במשך "שלוש שנים, ארבע שנים", למעט תקלות מדי פעם. האם אף הוסיפה שהנאשם הוא שהיה האחראי על המצלמה ונהג להסתכל בה "מדי פעם" (ר' בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 11 ואילך).

ד. דיון והכרעה:

35. לאחר ששמעתי את עדויות העדים שהעידו לפניי - קיריל ונתן מטעם המאשימה, הנאשם ואמו מטעם ההגנה - והתרשמתי מהן, וכן עיינתי במוצגים שהוגשו מטעם הצדדים ושמעתי את סיכומי ב"כ הצדדים (בכתב מטעם המאשימה ובעל-פה מטעם ההגנה), אני מעדיף את גרסאותיהם של קיריל ונתן על-פני גרסאות הנאשם ואמו. לא מדובר בהכרעה המבוססת על ממצאי מהימנות גרידא אלא בהכרעה המיוסדת גם על מכלול של שיקולים, אשר יפורטו להלן.

36. ייאמר מיד, כי לגבי עצם העובדה שנתן הותקף במקום, במועד ובנסיבות המצוינים בעובדות האישום הראשון אין ולא יכולה להיות כל מחלוקת:

מחד גיסא - התקיפה הוכחה בעדותו המהימנה על-פניה של נתן, אשר העיד לפניי באיפוק ובאופן מדוד ולא מעצים. יוטעם בהקשר זה, כי הגם שנתן הותקף פעמיים על-ידי הנאשם, בשני אירועים שונים (הראשון והשני), הוא מעולם לא פנה למשטרה והתלונן נגד הנאשם; אלא מסר את גרסתו רק לאחר שהמשטרה הגיעה לבניין - בעקבות דיווח המודיעה - והשוטרים פנו אליו.

מאידך גיסא - גרסתו של נתן בדבר התקיפה שהותקף נתמכה בראיות חיצוניות משמעותיות; ולא רק בעדות חברו קיריל. כזכור, בשעה 21:01 דיווחה המודיעה - שכאמור פרטיה לא התבררו - על "אדם מפוצץ במכות בן אדם אחר" בבניין, והדברים מתיישבים היטב עם גרסתו של נתן.

בנוסף, דקות ספורות לאחר מכן - בשעה 21:09 - הגיעה נידת המשטרה לבניין, והסייר אלירן כהן דיווח, בין השאר, על החבלות שראה על נתן (ר' בפסקה 7 דלעיל). חבלות אלה תועדו זמן מה לאחר מכן גם בדברי החוקר שגבה את הודעתו של נתן (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 12 ואילך) וגם בצילומים (ת/19).

37. ב"כ הנאשם ער לקושי זה, הניצב לחובת מרשו, ועל כן לא טען בסיכומיו כי התקיפה הנטענת באישום הראשון לא היתה ולא נבראה אלא בחר בקו טיעון אחר, שלפיו התקיפה בוצעה על-ידי מאן דהוא אחר אשר אינו הנאשם (ר' בפרוטוקול, עמ' 28 שורה 5 ואילך).

ואולם, מדובר בטענה מרחיקת לכת, שאינה מתיישבת עם שורת ההיגיון ושאין בידי לקבלה:

ראשית, הטענה לא התבררה בחקירתו הנגדית של נתן וממילא מדובר בטענה שאינה אלא סברה היפותטית גרידא.

שנית, מדובר בטענה לצירוף מקרים נדיר ויוצא דופן. לפי הטענה, בדיוק לאחר שהנאשם ואמו פגשו את נתן בחדר המדרגות של הבניין, הגיע לבניין מאן דהוא - שזהותו נותרה אלמונית - אשר תקף את נתן והכה אותו נמרצות, והספיק להיעלם מהזירה עוד לפני הגעת השוטרים ומבלי שהותיר עקבות כלשהם.

שלישית, מדובר בטענה הנשענת על ההנחה שלפיה בדקות הספורות שחלפו בין התקיפה לבין הגעת ניידת המשטרה לבניין הספיקו נתן וקיריל לרקוח עלילה שלפיה התוקף אינו אותו אלמוני אלא דווקא הנאשם, ובמסגרת זו אף לסכם על הצבעה ספונטנית על הנאשם כתוקף בפני השוטרת גוני; וכל זאת בשל כך שהנאשם באירוע כלשהו קילל את אביו של נתן, באומרו לו שהוא "שיכור רוסי".

לא זו אף זו: להבדיל מעדויותיהם של נתן וקיריל, שהיו מדודות ולא מועצמות, גרסתו של הנאשם - הן במהלך חקירתו במשטרה והן בעדותו לפני - התאפיינה בניסיון מועצם להרחיק את עצמו מכל קשר לאירועים עם נתן:

ראשית, בחקירתו במשטרה הרחיק הנאשם את עצמו באופן בוטה מכל קשר לאירוע הראשון, תוך שטען כי לא פגש באיש באותו המועד, כי כלל אינו מכיר את שכניו ואף הוסיף שאין לו מושג במה מדובר ומי זה נתן (ר' בפסקה 18 דלעיל). להבדיל, בעדותו בבית המשפט לא זו בלבד שהנאשם אישר היכרות עם השכנים - ואף טען לבעיות שונות ביחסים עמם - אלא שגם אישר מפגש עם נתן במועד האירוע הראשון.

את העובדה שמסר גרסה כוזבת במשטרה בנקודות מהותיות אלה הסביר הנאשם, בעדותו לפני, במצבו הנפשי הקשה בעת שנחקר במשטרה. ואולם, מעבר לכך שטענה זו סותרת את דברי הנאשם בזמן אמת שלפיהם הוא אינו מתרגש מהחקירה במשטרה - היא גם אינה סבירה. זאת, מהטעם הפשוט שמדובר בגרסה על מפגש אקראי ותמים לחלוטין בחדר המדרגות, שלא היתה כל סיבה לנאשם להימנע מלספר אותה לחוקר אפילו אם החקירה הלחיצה אותו בדרך כזו או אחרת.

שנית, גם בעניין המצלמה שמשפחתו הציבה בכניסה לבניין מסר הנאשם גרסה מתחמקת ומרחיקת לכת, בניסיון ברור לתרץ את אי-המצאת הצילומים הרלוואנטיים. כזכור בחקירתו במשטרה טען הנאשם כי מדובר במצלמה "דמה", ובבית המשפט טען כי המצלמה עבדה שבוע בלבד. זאת, למרות שאמו של הנאשם מסרה כי המצלמה עבדה מספר שנים ואף ציינה כי הנאשם הוא זה שהיה אחראי עליה ונהג לצפות בה (ר' בפסקה 34 דלעיל).

שלישית, התנהלותו של הנאשם - החל מהמפגש הראשוני עם השוטרים ואילך - אינה מתיישבת עם התנהלות של אדם אשר טפלו עליו עלילה זדונית והוא זועק לחפותו:

בתחילה, כשהשוטרים הגיעו לדירת הנאשם, מיד לאחר האירוע הראשון, הנאשם נראה מעט מזיע ואף מנגב את מצחו, הגם שדובר בשעת לילה בחודש מרץ (ר' בפסקה 7 דלעיל). בתגובה לחשדות נגדו השיב הנאשם, בעת שעוכב, באופן מתחמק, וזאת באומרו: "**אני בנאדם שלא מאיים, ואני לא טיפוס תוקפני**" (ר' בדו"ח העיכוב ת/4).

לאחר מכן, הנאשם התחמק מלהגיע לחקירה נוספת במשטרה ואף אמר לשוטרת גלית עברון, בעזות מצח, כי לא יגיע לחקירה נוספת אלא אם כן תנקוט בדרך של הכרזתו "**ד.ח.**" (דרוש חקירה).

לבסוף, כשהנאשם נחקר פעם נוספת הוא סירב להשיב על השאלות שנשאל בטענה שכבר

מסר את גרסתו (ר' ת/18).

הנה כי כן, אין עסקינן במקרה של חשוד הטוען להד"ם וזועק את חפותו, אלא בחשוד המתנהג באופן מחשיד לאחר האירוע, עונה לשוטרים על דרך ההתחמקות ובמקום לשמוח על הבמה שניתנת לו להעלאת טענותיו מתחמק מהחקירה ולא מגיע לחקירה נוספת אלא לאחר הכרזתו כדרוש חקירה.

בנסיבות העניין, גם בעדותה של האם אין כדי לתמוך בגרסת הנאשם; ולמעשה אף ההיפך הוא הנכון: 39.

ראשית, כל תלונתה של האם נגד נתן וחברו קיריל ראשיתה בחטא, שהרי היא-עצמה הסבירה את הגשתה כמעין תגובת-נגד לטענותיהם (ר' בפסקה 31 דלעיל).

שנית, עדותה של האם היתה מעורפלת למדי, וזאת לא רק בתלונתה נגד נתן וחברו אלא גם בהתייחסותה לאירוע הראשון. כך, דבריה כי באירוע זה "**בטח ובטח לא היתה כוונה**" (ר' בפסקה 30 דלעיל) הינם תמוהים ואין בהם כדי לסייע לנאשם.

שלישית, האם סיפרה - אם גם בתגובה לשאלה מדוע הנאשם תקף את נתן - כי הנאשם הוא זה ש"**ספג קללות**". אמירה זו מדגישה את ניסיונה של האם להרחיק את בנה מכל אשמה, שכן אין כל ראייה לכך שנתן אמנם קילל את הנאשם. נתן עצמו לא נחקר על כך ואף הנאשם לא טען זאת למעט כאשר עומת עם דברי האם; אזי השיב באופן כוללני שלא ברור הימנו אם אמנם נתן קילל אותו קללות קונקרטיות כלשהן (ר' בפסקה 28 דלעיל).

רביעית, בכל הקשור לסוגיית המצלמה והפעלתה גרסת האם סותרת, כאמור, את גרסת הנאשם. זאת ועוד: מגרסת האם עולה בבירור כי הנאשם ומשפחתו הוטרדו ואף כעסו בשל "**מבטים מוזרים**", שמי מחבריו של נתן עשו למצלמה. בכך יש אפוא כדי להסביר את זעמו של הנאשם - שלדברי האם היה אחראי על המצלמה ונהג לצפות בה - כלפי נתן וכלפי חבריו, כמו גם את רצונו של הנאשם להרחיק את חבריו של נתן מהבניין.

הנה כי כן, בפרשה דנא הובאו לפניי עדויותיהם של קיריל ונתן - שכאמור מקובלות עליי 40. - המשתלבות ונתמכות היטב במכלול ראיות התביעה, החל בהודעת המודיעה, עבור בממצאי השוטרים שהגיעו לזירת העבירה וכלה בהתנהלות הנאשם הן בזירה והן במהלך חקירת המשטרה, לרבות במסירת עובדות כוזבות.

אכן, הסכין שאותה תיאר קיריל לא נמצאה, אך אין בכך אין כדי לפגוע במארג הראייתי שהוצג בפני בית המשפט; בפרט כאשר קיריל מסר לשוטר מידית את פרטי הרכב שממנו הוציא הנאשם את הסכין, רכב שאין מחלוקת כי הוא אמנם רכבה של אם הנאשם.

המסקנה המתבקשת הינה, אם כן, כי עובדות האישום הראשון והאישום השני הוכחו לפניי כדבעי.

ב"כ הנאשם טען בסיכומיו כי האירוע השני "**נעדר מסוימות**" בכך שמועדו אינו מצוין 41. בכתב האישום במדויק ואף לא הוכח בראיות התביעה, והוסיף וטען כי הנאשם לא נחקר במשטרה בקשר לאירוע זה. ואולם, אין לקבל את הטענות. מועד האירוע השני אמנם צוין בקירוב בלבד בכתב האישום, אך לא זו בלבד שנתן תיאר בעדותו את האירוע עצמו בדיוק רב, אלא שהוא אף מסר מפורשות את מועדו המקורב (ר' בפסקה 15 דלעיל).

בנוסף, בחקירתו השנייה (ת/18) נחקר הנאשם באופן כללי אודות החזקת אגרופן או סכין, וכן תקיפה. והנה -

כפי שכבר אוזכר לעיל - במקום לנצל במה זו להעלאת טענותיו השונות בחר הנאשם למלא את פיו מים בטענה כי כבר מסר את גרסתו בחקירתו הראשונה; וזאת גם כאשר נשאל שאלות שלא נשאלו בחקירתו הראשונה. ברי, כי בנסיבות אלה לא נפגעו זכויותיו של הנאשם באופן ממשי; ובוודאי לא בעוצמה כזו העשויה לגבש לנאשם "הגנה מן הצדק".

ה. סוף דבר:

42. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מחליט כדלקמן:

באישום הראשון - אני מרשיע את הנאשם בשתי עבירות של איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין.

באישום שני - אני מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה סתם, לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין, ובעבירה של איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

באישום השלישי - אני מזכה את הנאשם מהעבירות שבהן הואשם באישום זה.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ז, 02 יולי 2017, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי הכרעת דין זו כוללת ציטוטים מתוך ההודעות והמוצגים האחרים, שהוגשו במהלך המשפט, וכן מתוך פרוטוקולי הדיונים. כל ההדגשות המופיעות בציטוטים אלה **אינן** מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך הציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה.